



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2061/2023
05.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Владимир Штрбац, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању малолетног детета, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 343/22 од 22.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 343/22 од 22.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П2 19/21 од 05.07.2022. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног ВВ, рођеног дана ...2007. године, месечно плаћа 20.000,00 динара почев од 01.03.2021. године, па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког 01. до 15. у месецу за текући месец на руке законске заступнице малолетног детета, тужиле АА из ..., чиме би правноснажна пресуда Општинског суда у Великом Градишту П2 90/09 од 23.10.2009. године била измењена у другом ставу изреке. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 343/22 од 22.09.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Великом Градишту П2 19/21 од 05.07.2022. године у првом ставу изреке. Другим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у другом ставу изреке пресуде Основног суда у Великом Градишту П2 19/21 од 05.07.2022. године, тако што је обавезана тужила да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 91.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, сходно члану 403. и члану 407. ЗПП у вези са чланом 208. Породичног закона.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је одлучио да ревизија тужиле није основана.

Током поступка није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, у ванбрачној заједници тужиле и туженог дана ...2007. године рођен је малолетни ВВ, чији је начин одржавања личних контаката са туженим као са родитељем са којим не живи и висина његовог издржавања уређен правноснажном пресудом Општинског суда у Великом Градишту П2 90/09 од 23.10.2009. године. Пребивалиште малолетног детета је у Бечу, Аустрија, а пребивалиште туженог у Републици Србији. Одлуком Окружног суда Хернаус из Беча 36ПС-44/12А-13 од 07.12.2012. године, која од стране надлежног суда у Републици Србији није призната из разлога што је поступак покренут од стране тужилине мајке – бабе детета, правноснажно обустављен из процесних разлога, малолетни ВВ је стављен под старатељство Институције за благостање омладине, а из исказа тужиле као парничне странке је утврђено да дете од 2012. године у Бечу живи са њеном мајком ГГ и да тужила није тражила измену одлуке којом јој је одузето старатељство.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев као неоснован одбио због недостатка активне легитимације тужиле, сходно члану 278. став 1. и 2. Породичног закона, према коме је за подношење тужбе за издржавање овлашћено лице које се у смислу тог закона сматра повериоцем издржавања, с тим што се од 2012. године малолетни ВВ, као поверилац издржавања, налази код тужилине мајке и институција се о њему стара, док тужила са својим партнером живи на другој адреси у Бечу.

Другостепени суд је првостепену пресуду потврдио са образложењем да је иста заснована на правилној примени материјалног права.

Врховни касациони суд је размотрио ревизију тужиле и одлучио да је иста неоснована.

Чланом 278. став 1. и 2. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05 са изменама и допунама) прописано је да се у спору за издржавање поступак покреће тужбом коју може поднети лице које се сматра повериоцем, односно дужником издржавања. Чланом 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља, а чланом 77. истог закона регулисани су случајеви у којима један родитељ самостално врши родитељско право.

Код наведеног чињеничног стања, утврђеног из писаних исправа у списима и саслушањем парничних странака, следи да родитељи малолетног ВВ имају пребивалиште у различитим државама и да је према исказу тужиле старатељство над малолетним дететом од 2012. године од стране надлежног аустријског органа поверено

њеној мајци са којом дете живи. Код изнетог стања ствари, није било основа за делимично или потпуно усвајање тужбеног захтева тужиље за повећање издржавања за малолетног ВВ, а о којем се она не стара и који не живи са тужиљом, већ са њеном мајком.

На основу свега изложеног, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка у висини накнаде за састав одговора на ревизију и у висини судске таксе за одговор, одбијен је као неоснован другим ставом изреке, применом члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о потребним трошковима.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**